

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தோட்டப்புறத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள்

Tamil Plantation Labourers in Malaysian Tamil Folk Songs

லோகேஸ்வரி ஆறுமுகம்

Logeswary Arumugum¹

கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ்

Kingston Pal Thamburaj²

Abstract

This article explores the life of the Tamil plantation labourers during the British colonisation as reflected in Malaysian Tamil folk songs. The source for this paper was based on the Malaysian Tamil folk songs gathered by Thandayutham. Data for this paper was obtained via library research. This essay is written in a descriptive mode. It used the transport theory to describe the social mobilisations of the Tamils. The theory shows sufficiently well about the part played by the transportation in organizing the social structure of the deterred Tamil plantation labourers. It analysed the mode of travels made by the Tamil labourers under the British colonisation in Malaysia and how the modes affected the labourers along their journey. The paper also discloses about the problems faced by the Tamil labourers and how the British treated them to fulfill their intention. According to Dundes (1965b), there are only two steps in studying folklore in literature (p.136). There are i) Objective and empirical (Identification) and ii) Subjective and speculative (Interpretation). Identification looks for similarities. Interpretation delineates differences. As mentioned previously researcher had found the association between the content of the folk songs and the recorded historical facts that showed similarities. Hence, researcher decided to apply the objective and empirical (identification method) for the song analysis.

Key words: Malaysian Tamils, Transport, Folksongs, Social Life Style, British Colonial

முன்னுரை

மலேசியத் தமிழர்கள் குறிப்பாகத் தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் ஆங்கிலேயரின் காலனித்துவம் அழிக்க

முடியாத பல தழும்புகளை உடலளவிலும் மனதளவிலும் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன. ஆங்கிலேயர்கள் மலேசியா முழுவதும்

1 The author is a Research Scholar in Tamil language Department, Sultan Idris Education University, Perak, Malaysia. artikls@yahoo.com

2 The author is a Senior Lecturer in Tamil language Department, Sultan Idris Education University, Perak, Malaysia. fkingston@gmail.com

வளப்படுத்தி பொருள் ஈட்டும் நோக்கில் தமிழர்களைத் தோட்டப்புறத்தில் குடியமர்த்தினர். கூலிக்கு அப்பாற்பட்டு வஞ்சகமின்றி அயராது உழைக்கும் தமிழர்களைக், காட்டை அழிக்கவும், கரும்பு காப்பித் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கும், இரப்பர்த் தோட்டங்களில் பணிபுரிவதற்கும் கொண்டுவந்தனர் (Stenson, 1980, p.21). ஆசை வார்த்தைகளைப் பொழிந்தும் பொய்யான உறுதிமொழிகளைத் தந்தும் ஏமாற்றப்பட்ட தமிழர்களின் வாழ்வானது துயரப் பாதையை மட்டுமே கடந்து வந்தது.

ஆங்கில ஆட்சியில் அடிமை வேலை செய்து வந்த தோட்டப்புறத் தமிழர்கள் உரிமையற்றும், சிந்தனை வளர்ச்சியற்றும் ஒதுக்கப்பட்டனர் (Logeswary, 2017, p.308). வாழ்வு தேடி புலம்பெயர்ந்த இடத்தில் அவர்கள் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. கொடிய சூழல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சமுதாய மலர்ச்சிக்கு வழியில்லாமல் போனது.

மலேசியத் தோட்டத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் போராட்டம் என்பது இடப்பெயர்வு என்ற கோணத்தில் மாற்றங்கண்டுள்ளது. உலகில் கிரேக்கர்கள், ஐரிஸ் யர்கள், ஆப்பிரிக்கர்கள், அமெரிக்கர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், சீனர்களின் இடப்பெயர்வுக்குப் பிறகு இந்தியர்களின் இடப்பெயர்வு வரலாற்றுப் பார்வை கொண்டதாக அமைகின்றது. ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்கு முன்னமே தமிழர்களின் இடப்பெயர்வு “இந்து அரசர்கள், வியாபாரம், கடலோடிகள், துறவிகள், இளவரசர்கள் புத்த மதப் பிட்டுகள் போன்றவர்களால் மத்திய மற்றும் கிழக்காசிய வரை” இருந்தது (Hugh,1974,p.1). இருப்பினும் ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின்தான் அதிகமானோர் இடம்பெயர்ந்தனர். கிட்டத்தட்ட “இந்திய இடப்பெயர்வு ஆணையத்தின் கணக்கெடுப்பின் படி 2000000 (2 மில்லியன்) மக்கள் 110 நாட்களில்

கொண்டு செல்லப்பட்டனர்” (Emmanuel,1992, pp.xvi & 184).

அந்த வகையில், இக்கட்டுரை தென்னகத்து இந்தியர்கள் குறிப்பாகத், தமிழர்களின் இடப்பெயர்வுக்கான காரணங்களையும், மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் அது பதிவு செய்திருக்கும் தாக்கங்களையும் ஆராய்கின்றது. போக்குவரத்து கோட்பாட்டை (Theory of Transportation) அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆய்வு முன்னோடி

கிங்ஸ்டன் பால் தம்பராஜ் - இரமேஷ்.க (2015) அவர்கள் புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழ் இலக்கியம் மாநாட்டிற்கு எழுதிய “மலேசிய நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் மது” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் ஆண்கள் தங்களது வாழ்க்கையை நகரக் காட்டில் தொலைத்து இழந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஜானகி ராமன் மாணிக்கம் (2012) அவர்களின் ‘மலேசியத் தமிழர்களின் இரண்டக நிலை’ என்ற ஆய்வேடு மலேசியவுக்குத் தமிழர்களின் வருகையும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களையும் அவர்கள் சந்தித்த பொருளாதார போராட்டங்களையும் தொகுத்தளித்ததாக அமைகின்றது.

முதுகலைப் பட்டத்திற்காக ஸ்பென்சர் (2013) என்பவரால் ‘புலம்பெயர்ந்த மலேசிய இந்திய தொழிலாளர்களின் காலனித்துவ இழப்பும் தேடலும் (1945 - 1948)’ என்ற தலைப்பில் இங்கிலாந்தில் உள்ள தேசிய காப்பகத்தில் உள்ள தொழிலாளர் வரலாறு மற்றும் காப்பக ஆய்வு மையத்தில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. காலனித்துவத்துவத்திற்கு எதிராக ஒரு மாற்று பாதையை வழங்குவதற்கு இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. புலம்பெயர்ந்தோர் உணர்வினை அங்கீகரிக்கும் வகையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாய்வு புலம் பெயர்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களின்

முழுமையான வரலாற்றைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தோலுரித்துக் காட்டுவதாக இந்த ஆய்வு அமைகிறது. இந்தியர்கள் ஒப்பந்தக் கூலிகள்; அவர்கள் சுதந்தரமான மனிதர்கள் அல்ல, இந்த ஆய்வு காலனித்துவம் மற்றும் இந்தியப் புலம்பெயர்வு, இனவாத, மற்றும் வர்க்கத்தின் காலனித்துவ அணுகுமுறை மற்றும் தொழிலாளர்களிடம் இருந்த தாக்கங்கள் ஆகியவற்றின் மீது கவனம் செலுத்தியது.

1983 ஆம் ஆண்டு டென்னிஸ் சூப்பர்னர் என்பவரால் “மலேசியாவில் தமிழர்கள் குடியேற்றப்பட்ட சிறுபான்மை மக்களின் சமூக பொருளாதார நிலை” என்ற தலைப்பில் ரைஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டத்திற்க்காக ஆய்வு மேற்கொண்டார். நகர்ப் புற மற்றும் கிராமப் புற மலேசிய இந்தியத் தமிழர்களிடமிருந்து போதுமான தரவுகளைத் திரட்டி உள்ளார். தன் ஆய்வுக்காக வணிகர்கள், அலுவலக பணியாளர்கள், மேலாளர்கள், தொழிற்சாலை உறுப்பினர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், முகவர்கள், தமிழ்ப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள் மற்றும் தனி நபர் கோடீஸ்வரர் ஆகியோர்களை நேர்முகமாக ஆய்வு மேற்கொண்டார். இவரது ஆய்வு முடிவாக இந்தியர்கள் சமூக பொருளாதார ரீதியில் மிகவும் சிரமப்படுகின்றனர் என்று கூறியுள்ளார்.

குடிபெயர்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலைகளைப் புரிந்துகொள்ள ‘மலேயாவில் இந்தியர்கள் 1900 - 1945’ கான் அவர்களின் முதுகலை பட்ட ஆய்வேடும் இந்தக் கட்டுரைக்கு உதவியது. இந்த ஆய்வு தென்னிந்தியாவில் இந்தியர்களின் நிலை அவர்களின் வாழ்வியல் முறை, மலேயாவிற்கு அவர்களின் குடி பெயர்வு முறைகள், மலேயாவில் அவர்களின் நிலை என்று பல்வேறு நிலைகளில் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நெறி - கோட்பாடு

இக்கட்டுரை பண்புசார் ஆய்வின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. விளக்கமுறையியல் அணுகுமுறையைக் கொண்டு ஒவ்வொரு பாடல்களும் வரலாற்றுப் பதிவுகளோடு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், போக்குவரத்து கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எவ்வாறு போக்குவரத்து தோட்டபுறத் தமிழர்களின் இடப்பெயர்வினையும் நகர்ச்சியினையும் வாழ்வியலையும் பாதித்தது என இக்கட்டுரை ஆய்ந்திருக்கின்றது. போக்குவரத்து கோட்பாடு சமூகவியல் நிலைப்பாட்டிலிருந்து விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. போக்குவரத்து கோட்பாட்டின் கீழ் இக்கட்டுரை இடப்பெயர்வும் போக்குவரத்தும், ஆங்கில காலனித்துவம், கதைகளுக்கு எதிராக வசப்படுத்தும் செய்திகள் போக்குவரத்திற்கு எதிராக அறிவாற்றல் ஆகியவைகளை ஆராய்ந்திருக்கின்றது.

தரவு பகுப்பாய்வு

I. இடப்பெயர்வும் போக்குவரத்தும்

போக்குவரத்து என்பது ஒரு நகர்வாகும். ஒரு பொருளையோ, மக்களையோ ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வது என்பது பொதுவான கருத்தாக அமைகின்றது. இந்நகர்ச்சி குறைந்த செலவு, நேரம், பலம் ஆகியவைகளை உள்ளடக்கியது. இந்த நிலைப்பாட்டில் பொருட்களின் நகர்வினை ஒரு தொடக்கப் புள்ளியிலிருந்து குறைந்த பலத்துடன், குறுகிய நேரத்தில் கொண்டு செல்வதே போக்குவரத்தின் முதன்மையான நோக்கமாக அமைகிறது (Robert,2007, p.18). இதில் துரிதம் என்பது தான் அடிப்படை இலக்காகின்றது. துரிதமும் மலிவும் கொண்ட போக்குவரத்து, எவ்வித சிக்கலையும் ஏற்படுத்துவதில்லை.

நாடு கடல்களாலும், மலைகளாலும், ஆறுகளாலும் அதனதன் வடிவத்திற்கேற்ப

மாற்றம் பெற்றிருக்கும். உலக அளவிலான போக்குவரத்தை நிர்ணயம் செய்வதென்றால் அதனதன் வடிவத்திற்கேற்ப போக்குவரத்தைத் தீர்மானிக்க இயலும் (Robert, 2007, p.18). அதிலும் காலனித்துவ இடப்பெயர்வு என்று வரும் பொழுது போக்குவரத்தைச் சரிவர திட்டமிட வேண்டியுள்ளது. ஆதிக்கத்தில் இருப்பவர்கள் ஆள்பவர்களை முறையாக இடப்பெயர்வு செய்வதற்குண்டானப் போக்குவரத்துகளைத் திட்டமிட்டிருப்பர். எந்த அடிப்படையில் எவ்வித சாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பர். சாலைகள் வடிவமைக்கும் போது குறைந்த நேரத்தில் செல்லும் பாதையினைத் தெரிந்தெடுப்பர். ஆக, தனக்கு நலன் பயக்கும்படியான போக்குவரத்தினைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நோக்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பர். இவ்வகையானத் திட்டமிடலில், நிலவியல் தடைகள் போக்குவரத்தைப் பெரிதும் பாதிப்பதையச் செய்கிறது. இருப்பினும் குறிப்பிட்ட சமூக அமைப்பினை உருவாக்கும் நோக்கில் அவைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது மக்களின் உயிரைப் பிணயம் வைத்து ஆட்சியைப் புரிந்தனர் (Spencer, 2013, p.43). இப்பதிவுகளைத் தமிழர்களின் காலனித்துவப் பயணங்களில் காண முடிகின்றது. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வழி இதனை அறிய முடிகிறது.

தமிழர்களின் காலனித்துவப் பயணங்கள்

பயணங்களுக்குப் போக்குவரத்து மிக அவசியமானதாகும். அவ்வகையில் காலனித்துவ ஆட்சியில் எவ்வாறானப் போக்குவரத்துகள் பயன்பாட்டில் இருந்தன என்பதை மலேசிய நாட்டுப்புறப்பாடலில் காணலாம். பல வகையாகத் தமிழர்கள் தங்களது பயண இன்னல்களைப் பாடல்களின் வழி பதிவு செய்துள்ளனர். அவற்றில் கப்பல் பயணம், இரயில் பயணம், சாலை பயணம் என்று எல்லாப்

பயணங்களிலும் அவர்களது குறிப்புகளை நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் வழியாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

கப்பல் பயணம்

ஆமை அட்டை போல / கப்பல் நீந்த நீந்த/ அடிப்பட்டு அடிப்பட்டு நாங்க/ வந்தோமய்யா (Thandayutham, 1998, p.17) வேலைக்காக அழைத்து வரப்பட்ட அடுத்தச் சமூகத்தினரையும் காணலாம். கப்பலில் அவர்கள் பயணம் செய்த போது பல இன்னல்களை அனுபவிக்கின்றனர். அதனை “ மலாய் ரப்பர் தோட்டம்/ ஆழ்கடல் ஓரத்தில் நீரோட்டம்/ இந்த கப்பல்ல கஷ்டப்படும்/ இந்திய மக்கள் அய்யோ” (Thandayutham, 1998, p.1) என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய மக்களை அதிகமாகக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை “கப்பலுக்கு கப்பல்/ கணக்கின்றி ஏத்திட்டான்” (Thandayutham, 1998, p.2) என்ற பாடல் வரிகள் சுட்டி காட்டியுள்ளது. தங்கள் ஏமாற்றப்பட்டதை “ஆசை வார்த்தைக் கூறி/ அனுப்பினான் கப்பல் வழி! (Thandayutham, 1998, p.14) என்ற வரி பிரதிபலிக்கிறது. மலாயாவிற்குச் செல்ல ஏழு நாள் நீடிக்கும் கடல் பயணம் ஒரு கொடிய பயணமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கான் (1963) கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“It is not a day’s journey that has to be made in a few hours inconvenience and unpleasantness but a seven days voyage, and in many cases this amounts to seven days of concentrated misery. In the first place there is much overcrowding. There is not the slightest attempt made to separate families or sex, all are packed together...”(p.152).

கப்பலில் ஏறியவர்கள் ஒரே இடத்தில் அடைக்கப்பட்டனர். இந்நெருக்கடியில், பால், இனம் பாராது பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தமிழர்கள் தள்ளப்பட்டதை மேற்காணும் கூற்று தெளிவுறுத்துகின்றது. உணவு வசதியின்மை,

மருத்துவ வசதியின்மை, இடையில் இறந்தவர்கள் எனப் பல இன்னல்களையும் கப்பல் பயணம் இவர்களுக்குத் தந்தது. இதனைக் கீழ்க்கண்ட பாடல் ஒன்று பிரதிபலிக்கிறது.

“...வாந்தி பேதி காசவந்து
வயிறெரியச் செத்தாண்டி
கப்பமேல கப்பவுட்டுக்
கதறக் கதற ஏத்துணாண்டி...”

(Thandayutham, 1998,p.34)

கப்பலில் ஏறுவதற்கு முன்பு தொழிலாளர்களை டெப்போ (depot)* வில் அடைத்தனர், கப்பல் வரும் வரை காத்திருக்கும் தற்காலிக காப்பகமாக இவ்விடம் விளங்கியது. இந்த இடத்திலும் மக்கள் கணக்கின்றி அடைக்கப்பட்டனர். இதனைக் கீழ்க்கண்ட பாடல் பதிவு செய்திருக்கிறது.

“ஆட்டு மாட்டு மந்தையைப் போல
ஆங்கிலேயர்களும் நம்மை
கூட்டில் அடைத்து வைத்து
கொடுமைகள் செய்கின்றாரே...”

(Thandayutham, 1998,p.7)

கப்பலிலிருந்து தரையிறங்கியவர்கள் குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கும் தோட்டப்புறத்துக்கும் இரயில் வழி அனுப்பப்பட்டனர்.

இரயில் பயணம்

இரயில் பயணம் என்று குறிப்பிடப்படும் போது இது இந்தியாவிலிருந்து மலேயாவிற்கு பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்து உங்கள் துன்பங்கள் நீங்கி நீங்கள் செல்வச் செழிப்புடன் வாழலாம் என்று பல்வேறு பொய்களைக் கூறித் துறைமுகங்களுக்கு அழைத்து வரப்பட்ட மக்களின் துன்பங்களை அவர்களது பாடல்களில் காணலாம்.

“கொண்டு வந்தார் ரயிலேத்தி பதிவு செய்து

பெண்டு பிள்ளை அனைவரையும் ஏமாத்தி” (ஜிலீனீஸீபீனீஹ்ரீமீ லீனீனீ, 1998,ஜீ.16)

“கரும்புத் தோட்டத்திலே - நம் இந்தியரை
கூலியெனும் பெயர்கொடுத்து
கொண்டு போறார் பதிவு செய
ரயில்ல எத்தி”?

(Thandayutham, 1998,p.12)

என்ற பாடலின் மூலம் மக்கள் இரயில் போக்குவரத்தைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. குறிப்பிட்ட அளவில் மட்டுமே பயணம் செய்யக் கூடிய இடத்தில் அளவுக்கதிகமான மக்களை ஏற்றிச் சென்றுள்ளது இப்பாடல்களின் வழி நாம் அறியலாம்.

II. ஆங்கிலேயர் காலனித்துவம்

16ம் நூற்றாண்டு வரை இங்கிலாந்து ஓர் ஏழை நாடாகதான் இருந்தது. இருப்பினும், 17 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அமெரிக்காவையும் 18 முதல் 20 வரை ஆசிய மற்றும் ஆப்பிரிக்காவிலும் தனது ஆட்சி எல்லையைப் பரப்பினர். இவர்களது ஆட்சி நிலைத்து இருந்ததற்கான மூன்று முக்கியக் காரணங்கள் இருக்கின்றன (Spencer,2013,p69-78). அவை

1. கடல் போக்குவரத்தை அறிந்திருந்தனர்.
2. வர்த்தகத்தை முற்றிலும் அறிந்திருந்தனர்.
3. அவர்களது வளைந்து கொடுக்கும் ஆட்சி முறை.

17ஆம் நூற்றாண்டில் தோட்டத் தொழிலை உருவாக்கி, சர்க்கரை மற்றும் புகையிலை உற்பத்தியைக் கரிபியன் தீவுகளிலும் தென் அமெரிக்காவிலும் உருவாக்கினர். இதற்காக அவர்களுக்கு அதிக அளவில் வேலை செய்வதற்கு ஆட்கள் தேவைப்பட்டனர். சிலோனிலும்

மலாயாவிலும் ஒப்பந்த அடிப்படையில் 1.5 மில்லியன் மக்கள் குடிபெயர்ந்தனர் (Brij, 2006.P.370). “மலாயாவில் ஆங்கிலேயர்களின் காலனித்துவ ஆட்சி அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக அமைப்பில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம் (Kaur, 1998, p.74). இதுபோன்ற தமிழர்களின் இடப்பெயர்வினை மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல் வரிகளிலும் காணலாம். தமிழர்களின் இடப்பெயர்வுக்கு முக்கிய பங்கை வகிப்பது வசப்படுத்தும் செய்திகளே. அவர்களை இங்கு வரவழைக்க பல செய்திகள் பரப்பப்பட்டன.

III. கதைகளுக்கு எதிராக வசப்படுத்தும் செய்திகள்

மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் நாம் பரவலாக “சீனிக்குத் தான் காக்கா விரட்டக்/கொண்டு வந்து சேர்த்தானய்யா/ (24,50,51,) சீமைக்கு காக்க ஓட்டுற பினாங்கில” (60) என்ற சொற்தொடரைக் காண முடிகிறது. கங்காணிகள் தான் அதிகமாக இந்தச் சொற்களைச் சொல்லி அழைத்து வந்ததாக மலேசிய நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். எடுத்துக் காட்டாக “காக்காய்க்குச் சீனி ஓட்டனும்னு / கருப்புச் சட்டை கதிர்வேலு கங்காணி” (தண்டாயுதம்:1998:50) என்ற நாட்டுப்புறப் பாடலைக் காணலாம். தொடக்க காலங்களில் கரும்பு தோட்டங்கள் அமைக்க அடிமைகள் அதிகம் தேவைப்பட்டனர். (Lehmann, 2012, p.4) தொடக்கக் காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஐரோப்பியர்கள் நினைத்த அளவிற்கு அதிகமாகக் குடிப் பெயரவில்லை. இதனை மாவலியான் குறிப்பிடும் போது “தோட்ட உரிமையாளரின் ஏஜெண்டுகளான பெரிய கங்காணிமார்கள் எவ்வளவுதான் ஆசை வார்த்தைகள் கூறிய போதும் தென்னிந்தியாவில் தமது கிராமத்தை விட்டு இன்றைய தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மூதாதையர் எளிதில் வெளியேறவில்லை. பிரித்தானியர்கள் எதிர்பார்த்தளவு பெரும்

தொகையான கூலிகள் கிடைக்கவில்லை. இதனால் தென்னிந்தியாவில் சில மாவட்டங்களில் மாத்திரம் செயற்கையாக இவர்களை வெளியேற்றுவதற்காகத் திட்டமிட்ட பஞ்சம் ஏற்படுத்தப்பட்டது” (மாவலியான்,1986,7)

IV. போக்குவரத்திற்கு எதிராக அறிவாற்றல்

இப்படி அலைகழிக்கப்பட்ட, அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் வேறு எங்கும் செல்ல முடியாத நிலையில் வாழ்ந்தனர் எனலாம். அழைத்து வரப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவையான வீடு, வழிப்படக் கோயில், கள்ளுக்கடை, பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க ஆயாக் கொட்டகை, பள்ளிக்கூடம், வைத்திய சாலை, கடை ஆகியவற்றைத் தோட்டங்களில் ஏற்படுத்தித் தனக்கான உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டார்கள் ஆங்கிலேயர். ஆனால் “வறுமை, சுகாதாரச் சீர்கேடு, காற்றோட்ட வசதியின்மை, மின்சார வசதியின்மை என்று பல சிக்கல்களும் இருந்தது என” (Kunaseelan, 2015, p.121) கோட்பாடுகளின் ஆளல் என்ற கட்டுரைத் தொகுதியில் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு போக்குவரத்துக்கு எதிரான அறிவாற்றல் என்பது ஆங்கிலேயர்களின் அறிவாற்றலைக் குறிக்கின்றது. அழைத்து வரப்பட்ட மக்களை எங்கும் நகர இயலாமல் அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை அதிக தூரம் செல்லாமல் அவர்கள் அருகிலேயே ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர், எடுத்துக்காட்டாக மளிகை கடை, பள்ளிக்கூடம் , கோயில், கள்ளுக்கடை அணைத்தையும் எளிதில் கிடைக்கும் வண்ணம் அமைத்துக் கொடுத்தனர். இவ்வாறு செய்ததன் மூலம் மக்கள் நகர்வுகளை இழந்த கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சமூகமாகக் காணப்பட்டனர்.

பிரிவு

காலனித்துவ வளர்ச்சியை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தென்னிந்தியாவில்

இருந்து தமிழ் தொழிலாளர்களை மலாயா தோட்டங்களுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான முறையான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது (Indian Overseas: Malaya, p.25). இந்த ஏற்பாடானது திட்டமிட்ட போக்குவரத்தினை உட்படுத்தியது. இதனை லண்டன், இந்திய மலாயா அரசுகளில் இருக்கும் காலனித்துவ அலுவலகங்கள் ஏற்பாடு செய்தன (Amarjit, 2006, p.466). இவ்வகையான தொழிலாளிகளின் ஆட்சேர்ப்பு பிரிவினையை ஏற்படுத்தியது. இதனை மலாய் நாட்டில் தொழிலாளர் நிலை என்ற பாடலில் காணலாம்.

“மக்களைப் பிரிந்தோம்
துக்கமடையிறோம்
மாதா, பிதா மலாய் நாட்டிலே
தப்பித்துப் போக வழி தெரியாமா..”

(Thandayutham, 1998,p.13)

என்று மக்கள் தங்களது இழப்புகளையும் பிரிவுகளையும் தங்களது வாழ்க்கை நிலைகளையும் நாட்டுப்புறப்பாடல்களின் வாயிலாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். திருமணமான ஆண்கள் ஆட்சேர்ப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் மலாயாவின் குறைந்த ஊதியம், கடுமையான வேலை நிலைமை காரணமாக அவர்களது குடும்பத்தினரோடு மலாயாவில் ஒன்றாக இருக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது (Arasaratnam, 1970, p.32). ஆகவே, திருமணம் ஆகாத ஆண்கள் மட்டுமே வேலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டனர். தாய்நாட்டில் உள்ள உறவுகளைப் பிரிந்து திரும்பி வருகையில் ஒரு பிரகாசமான எதிர்காலத்தை அளிப்பதற்கான நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் தனியாகச் சென்றிருந்தனர்.

சம்பளம்

தோட்டத் தொழிலாளருக்கு மாதமொரு முறை சம்பளம் வழங்கப்பட்டாலும் வேலை செய்த நாட்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படும். அதிலும் மிகக்குறைந்த சம்பளமே இவர்களுக்குக் கூலியாக வழங்கப்பட்டது (சபாபதி, 2015, p.47).

“கஷ்டப்பட்டோமே பத்து வெள்ளிதான்
கொடுத்து ரயில்ல ஏத்தினான்
சேலை பேனு சொறி சிரங்கு - நாங்க
நொந்து வாழறோம்.”

(Thandayutham, 1998,p.1)

சம்பளம் பற்றி ‘ஏமாந்த உழைப்பு ஏழைகள்’ என்றொரு தலைப்பில் அமைந்த பாடல் தரும் குறிப்பு, “நாளொன்றுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ஆறு வெள்ளி 15 காசாய் (Thandayutham, 1998,p.17) கடினமான வேலைகளுக்கும் குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டதும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கீழ்கண்ட பாடல்கள் பிரதிபலிக்கின்றன.

“மம்புட்டியதான் கையி லெடுத்தா கடவுளே
முப்பது காசு சம்பளம் தாண்டா கடவுளே”

(Thandayutham, 1998,p.25)

“அய்யா தப்பு கணக்கு போடாதிங்க
கணக்கு கணக்குதானாம்ஞ்”

(Thandayutham, 1998,p.326)

“மாதம் முடிஞ்சா சம்பளத்த
குறையுதுன்னு கேட்டுப்பாத்தா
போதுமிந்தா எரிகிறாரே”

(Thandayutham, 1998,p.25)

தோட்டப்புறத் தமிழர்களுக்குக் குறைவான சம்பளமே வழங்கப்பட்டது (Manickam,2012,p.42). கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணை 1 தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் மாத சம்பளத்தைக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை 1: 1924-1938 ஆண்டு வரை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம்

மூலம்: Annual Report FMS 1930:10, Cited in Amarjit, 2006, ‘Indian Labour, Labour Standards, and Workers’ Health in Burma and Malaya1900–1940’,p.455. குறிப்பு: (-)தரவு கிடைக்கப்பெறவில்லை, 1926, 1928, 1929, 1933 - 35, 1937 ஆண்டிற்கான சம்பளத் தரவு கிடைக்கவில்லை.

ஆண்டு	ஒரு நாளுக்கான சம்பளம்(சென்)	
	ஆ	பெ
1924	35	27
1925	40	30
1927	50	40
1930	40	32
1931	25-30	-
1932	25-28	-
1936	40	32
1938	50	40

இந்த அட்டவணையே காலனித்துவக் காலத்தில் தோட்டப்புற மக்கள் எவ்வளவு குறைந்த வருமானத்தில் வறுமையில் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தினர் என்பதைக் காட்டப் போதுமானது.

உணவு

சராசரி உணவு, அநேகமான நாட்கள் அரைப் பட்டினி, முழுப் பட்டினி கிடந்ததையும் நாம் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் காணலாம். சில பாடல்கள் தமிழர்கள் கஞ்சியையும் கருவாட்டையும் உணவாகக் கொண்டதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. “...சுட்டக் கருவாட்டுல கஞ்சியக் குடிச்சிக்கின்னு...” (Thandayutham, 1998, p.129)

“கல்லும் மண்ணும் கலந்த அரிசியும் கழுவாமே போட்டாக்குவார் அவர் ஆக்கின சோத்தை சாப்பிடப் போனா ஆவென்று வாந்தி எடுத்திடுவார் - அய்ய சோத்தில் புழுவைப் பாத்திடுவார் சிலர் சொல்லாம அள்ளி சாப்பிடுவார்...”

(Thandayutham, 1998, p.13)

“உப்பு புளி உறப்பு இல்லாத உணவளித்து” (Thandayutham, 1998, p.12) சுவையின்றி உணவுகளை உண்டதும் நாம் அறிந்து கொள்ள ஏதுவாகிறது.

“அய்ய சிறு பெண்யென்றால் மனம் இரங்காதா நாலஞ்சு நாள் நா பட்டினியால் வாடுகிறேன் நான்”

(Thandayutham, 1998, p.175)

என்ற பாடலின் வழி உணவு இல்லாமல் கூட இல்லாமல் இருந்ததைக் காணமுடிகின்றது.

“இன்னைக்கு நம்மோளட மாளிகையிலே / கல்கண்டு தின்ன மக்க/ கவலைப்பட்டு நிக்கிறோமோ?”... (Thandayutham, 1998, p.180) என்ற பாடலின் வழி உணவின் மீதான ஏக்கத்தை அறிய முடிகிறது.

தோட்டப்புற ஏழ்மை நிலை நல்ல உணவுக்குக் கூட வழிவகுக்கவில்லை. பெரும்பாலோர் கிடைத்த சம்பளத்தை குடிப்பதற்குச் செலவு செய்ய அதிகம் முனைப்பு காட்டினர் (Banerjee,2007,p.146). இதனால், சத்தான உணவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படுவதில்லை.

உடை

மலையாவிற்கு அழைத்து வரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் முதன்மையான தேவையானது உடையாகும். அந்த உடை இல்லாமல் கண் கலங்குவதையும் நாம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் மூலம் காணலாம்.

“மலாய் நாட்டிலே பெண்கள் கட்டுன துணியோடு கண்கலங்குகிறார் மலாய் நாட்டிலே”

(Thandayutham, 1998,p.8)

“...கட்டத் துணியின்றி...”

(Thandayutham, 1998,p.56)

“தேயிலைத் தோட்டத்தினில் கட்டத் துணியுண்டா..”

(Thandayutham, 1998,p.21)

“...கட்டத் துணியுமின்றி
மக்கள் எல்லாம் கந்தல் பொருக்கி நின்றோம்...”

(Thandayutham, 1998, p.236)

தோட்டப்புறத் தொழிலாளர்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட அடுத்த உரிமை உடுத்த உடை ஆகும். ஏழ்மையானவர்களுக்குப் போதிய ஆடைகள் வழங்கப்படவில்லை. ஆபத்தான வேலை சூழலிலிருந்தும் கடுமையான குளிரிலிருந்தும் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு உடைகள் இல்லை (Harper, 2001. p.39).

முடிவுரை

கரும்பு மற்றும் தேயிலை உற்பத்திக்காகத்தான் தமிழர்கள் திட்டமிட்டு அவர்கள் தாய் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். ஆனால், காலநிலையும் நில அமைப்பும் பால் மரத்திற்கு ஏதுவாக இருந்தது. காடுகளை அழித்து, பின் தனது வாழ்க்கை நிலையைச்

செம்மைப்படுத்த முயற்சி செய்த மக்களைக் காண முடிகிறது. சுலபமாகக் கூடிய போக்குவரத்து ஒரு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சமூக அமைப்பினைத் தோற்றுவித்துள்ளது. தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் நகர்ச்சியைக் குறைத்து ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட சமூகமாக காலனித்துவ ஆட்சி மாற்றியது. அறிவாற்றலை உத்தியாகக் கையாண்டு தமிழ்த் தொழிலாளர்களை முடக்கி அவர்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடைசெய்த ஆங்கிலேயக் காலனித்துவத்தின் செயல்களை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் உண்மையாகப் பதிவு செய்துள்ளன. குறைந்த கூலியில் மிகுதியான உற்பத்தி என்பதை முன்னிறுத்தித் தமிழர்கள் பட்ட இன்னல்களை நாம் அறிந்து கொள்ள இயலுகிறது. உறவுகளின் பிரிவு, உடுத்த உடை, உணவு ஆகிய அடிப்படை வசதிகள் இல்லாது வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகம் போக்குவரத்தைச் சீரமைத்துக் கொடுத்தது என்பதை மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது.

Reference

- Amarjit, K. (2006). Indian labour, labour standards, and worker's health in Burma and Malaya, 1900–1940. *Modern Asian Studies*, 40(2), 425–475. doi:10.1017/S0026749X06001788
- Arasaratnam, Sinnappah. (1970). *Indians in Malaysia and Singapore*, Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Banerjee, A. V., & Duflo, E. (2007). The economic lives of the poor. *The Journal of Economic Perspectives*, 21(1), 141–168. doi: 10.1257/jep.21.1.14
- Brij, V.L., Reeves, P., & Rajesh. (2006). *Encyclopedia of Indian Diaspora*. Singapore: Editions didier Millet.
- Dundes, A. (1965b). The study of folklore in literature and culture: Identification and interpretation. *The Journal of American Folklore*, 78(308), 136-142. doi.10.2307/538280
- Emmanuel, S.N. (1992). *Rewording: The Literature of the Indian Diaspora*. New York: Green Wood Press.
- Harper, T.N. (2001). *The end of empire and the making of Malaya*. Cambridge University Press.
- Hugh, T. (1974). *A New System of Slavery: The Export of Indian Labour Overseas 1830 - 1929*. London: Oxford University Press.
- Indians Overseas (n.d.). *A Guide To Source Materials In The India Office Records For The Study Of Indian Emigration 1830-1950*. Retrieved from <https://www.bl.uk/reshelp/pdfs/indiansoverseas.pdf>
- Karen L Haris. (2010). Sugar and Gold: Indentured Indian and Chinese Labour in South Africa, *Journal of Social Science*, 25(1-2-3), 147- 158.

- Kaur, Amarjit. (1998). "Tappers and Weeders: South Indian Plantation Workers in Peninsular Malaysia, 1880-1970", *South Asia Volume 21*, Special Issue, 73 -102
- Khan. (1963). *Indians in Malaya, 1900-1945*. The University of Hong Kong.
- Kingston, P.T. (2015). Mal̥cciyat Nāttuppu[ap̥āmalka7il Matu. In A. Manonmani Devi (Eds.), *Diaspora Tamil literature* (pp 106-109). Sultan Idris Education University.
- Kunaseelan, S.(2015). Layam. In Kingston (Eds.), *Kōmp̥āmuka7il ā7al* (pp 119-123). Sultan Idris Education University.
- Lehmann carolin. (2012). "Bitter sweet Business or Guilty Pleasure? About the effects of the British sugar industry on slavery and commercial Trade in the seventeenth century" "The American III.
- Logeswary, A. (2017). *Trauma of The Tamil Laborers During The British Colonization Reflected in Malaysian Tamil Folk Songs*.
- Manickam, J.R. (2012). *The Malaysian Indian Dilemma*. Selangor: Author
- Mavaliyan.(1986). *Tōm̥mat To7ilā7araip Pa[[iya Uōmaika7um Poymaika7um*. Marumalarchi Kalagam. University of Yale.
- Robert.T & Lloyd,G.W. (2007).*Bibliography of Charles Horton Cooley*. Retrieved from 2https://brocku.ca/MeadProject/Cooley/Cooley_1894.html.
- Sabapathi, V. (2015). "Malaysiath Tamil Sirukathaigalil Malaysiyath Tamilarin Adayalangan.", *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol.1, pp.44-54). ISSN. 2289-8379.
- Spencer, P.A. (2013). *Malaya 's Indian Tamil labor diaspora: Colonial subversion of their quest for agency and modernity* (Master's thesis).Utah State University" DigitalCommons@USU. Retrieved from http://digitalcommons.usu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2475&context
- Stenson, M.R.(1980). *Class, Race and Colonialism in West Malaysia: The Indian Case*.Vancouver. University of British Columbia Press.
- Thandayutham, R. (1998). *Mal̥cciya nāmmuppu[ap̥ p̥āmalka7*. Chennai: Tamil Putagaalaiyam.